

ПРОБЛЕМИ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ З НАПРЯМУ «ПРАВО» В АГРАРНИХ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ

Завальний В.М., ст. викладач кафедри правосуддя

Система вищої юридичної освіти на сьогодні взаємодіє з політичними, економічними, культурними та соціальними системами. Навчання має більше орієнтуватися на ринок праці, а тому слід формувати як професійні, так і соціальні навички сучасного студента. Чинна освітня програма не відображає реалій сучасного життя. Учебні заклади готують фахівців «надто широкого профілю». Але кожен роботодавець хотів би бачити у своїй команді розумного, відповідального, досвідченого правника, який вміє аналітично мислити і працювати у команді саме відповідно до його сфери діяльності.

Правовідносини, що мають місце в агропромисловому комплексі, досить особливі. Але чомусь проблеми адміністративної юрисдикції в даній сфері залишаються поза межами інтересів учбових закладів. З метою усунення цієї прогалини в підготовці юристів, що будуть спеціалізуватися в сфері державного управління аграрними формуваннями, на юридичному факультеті Сумського національного аграрного університету вводиться вивчення навчальної дисципліни «Адміністративна юрисдикція в аграрному секторі».

«Юрисдикція» — термін латинського походження (від латинського «юрис» — право, «діко» — кажу). Під поняттям юрисдикція зазвичай розуміється повноваження певної особи, установи давати правову оцінку фактам, діям, розв'язувати правові питання або ж сам процес реалізації цих повноважень. Саме вивчення обсягу правовідносин, які виникають між органами державної виконавчої влади, органами місцевого самоврядування та агропромисловими формуваннями в процесі їх діяльності, повноваження сторін у даних правовідносинах, і є предметом вище вказаної навчальної дисципліни.

Навчальна дисципліна складається з Загальної та Особливої частини. Загальна частина включає положення щодо принципів діяльності органів адміністративної юрисдикції в аграрному секторі, механізму адміністративно-правового регулювання відносин в аграрному секторі, поняття суб'єктів адміністративної юрисдикції в аграрному секторі, форм та методів здійснення державної виконавчої влади та застосування адміністративно-правової відповідальності в аграрній сфері. Особлива частина присвячена питанням діяльності окремих органів адміністративної юрисдикції в аграрному секторі, їх структурі та основним завданням. При цьому особлива увага приділяється вивченню функцій Міністерства аграрної політики України та його структурних підрозділів, державному контролю в АПК.

Навчальна дисципліна «Адміністративна юрисдикція в аграрному секторі» входить до спеціальної частини «Адміністративного права України» і вивчає нормативно-правову базу, яка є основою діяльності органів адміністративної юрисдикції у сільському господарстві; структуру, компетенцію Міністерства аграрної політики; функції та завдання сільськогосподарських інспекцій, що входять до структури МінАП України; особливості правового статусу сільськогосподарських інспекцій, що не входять до структури МінАП України; особливості правового статусу Державного департаменту ветеринарної медицини МінАП України. Види проваджень, які мають право здійснювати органи державної виконавчої влади, в сфері агропромислового комплексу, та порядок здійснення таких проваджень.

Навчальна дисципліна «Адміністративного права України» в аграрному секторі вивчається після вивчення дисциплін «Теорія держави і права», «Державна служба», «Адміністративного права України» та «Аграрного права». Навчальна дисципліна «Адміністративна юрисдикція в аграрному секторі» вивчається в останньому семестрі тому не є дисципліною, яка забезпечує вивчення інших дисциплін.

Запровадження даної юридичної дисципліни саме у нашому навчальному закладі допоможе готувати висококваліфікованих юристів для системи агропромислового комплексу.

Список літератури:

1. Гошовський Володимир. Юридична освіта як основа правової системи України. / «Правовий тиждень» — щотижнева інформаційно-правова газета. - №29(102) 15 липня 2008 р

2. Курило В.І. Адміністративна юрисдикція в АПК України: навч. посіб. Для студ. вищ. навч. закл. / В.І.Курило, В.К.Шкарупа, О.Ю.Піддубний; за заг. ред. В.К.Шкарупи. – К.: Магістр – ХХІ ст., 2008. – 688.

3. Освітньо-кваліфікаційна характеристика спеціаліста напрямку 0801 - «Право», за спеціальністю 7.080101 - «Правознавство»

ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОСАДОВИХ ІНСТРУКЦІЙ В ТРУДОВИХ ПРАВІДНОСИНАХ

Запара С.І., к.ю.н., доцент

Необхідність удосконалення структурних і посадових регламентів обумовлені недостатнім використанням ресурсу управління персоналом, «високою інертністю», постійною потребою у удосконаленні, відповідністю нормативно-правовим вимогам.

Масштаби регуляторної діяльності держави зумовлюються рівнем науковості менеджменту управління через використання сучасного маркетингу, нормативів, розвитку кооперації зв'язків між структурними одиницями. Приведення у відповідність із нормативними вимогами посадових регламентів та застосування сучасних досягнень менеджменту на всіх рівнях суспільних відносин здатне забезпечити управлінську стабільність і ефективність.

Базовими нормативно-правовим актом у сфері професійно-кваліфікаційної діяльності в Україні є *Національний класифікатор України ДК 003:2005 «Класифікатор професій»* (далі – КП), затверджений наказом Державного комітету України з питань технічного регулювання та споживчої політики від 26 грудня 2005 року № 375 (набув чинності з 1 квітня 2006 року), Наказ Міністра праці та соціальної політики України від 29.12.2004 р. № 336 *«Про затвердження Випуску професій працівників, що є загальним для всіх видів економічної діяльності»* Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників, а спеціальними – *Довідник типових професійних характеристик посад державних службовців* (випуск 76), затверджений наказом Голодержслужби України від 01.09.1999 року, та *«Рекомендації з організації праці державних службовців в органах виконавчої влади»* затверджені наказом Мінпраці України від 28.01.05 № 55 за погодженням з Голодержслужбою України.

Зазначені нормативно-правові акти призначені для визначення оптимальної чисельності працівників, зайнятих виконанням відповідних робіт на підприємствах, в установах і організаціях різних галузей економіки, в тому числі у сфері державної служби.

Міжгалузеві та галузеві випуски Довідника кваліфікаційних характеристик професій працівників є основним документом, обов'язковим з питань управління персоналом на підприємствах, в установах і організаціях усіх форм власності та видів економічної діяльності.

Довідник кваліфікаційних характеристик професій працівників складається з окремих випусків, відповідно до Класифікатора видів економічної діяльності ДК 009-96, затвердженого наказом Держстандарту України від 22 жовтня 1996 року № 441.

Під час розробки посадових інструкцій забезпечується єдиний підхід до побудови структури і викладу змісту розділів. Інструкції повинні відображати повний перелік завдань та обов'язків, повноважень і відповідальності, у разі потреби мати необхідні посилання, а всі терміни – чіткі визначення.

Усі посадові інструкції, що розробляються на підприємствах, в установах, організаціях, повинні бути взаємопов'язаними, аби не допускати дублювання в роботі працівників.

Посадові інструкції, після їх затвердження керівником підприємства, організації, установи або за дорученням його заступниками, доводяться до працівника під розпис.